

R o z s u d e k

J m é n e m r e p u b l i k y

Nejvyšší soud České a Slovenské Federativní Republiky projednal ve veřejném zasedání konaném ve dnech 16. - 19. října 1990 v senátě složeném z předsedy JUDr. Vladimíra Veselého a soudců JUDr. Igora Burgera, JUDr. Ladislava Červenky, CSč., JUDr. Karla Hasche a JUDr. Edamara Krhuta stížnost pro porušení zákona podanou generálním prokurátorem České a Slovenské Federativní Republiky v trestní věci proti obviněným Romanu B r á z d o v i, ing. Miloši K o c ú r o v i, ing. Milanu A n d r á š i k o v i, ing. Pavlu B e ě a č o v i, ing. Františku Č e r m a n o v i, Stanislavu D u b r a v i c k é m u a Juraji L a c h m a n o v i, vedené u krajského soudu v Bratislavě pod sp.zn. 1 T 6/82 a podle § 268 odst.2, § 269 odst.2, § 270 odst.1 tr.ř. rozhodl t a k t o :

Usnesením Nejvyššího soudu Slovenské republiky ze dne 25. dubna 1983 sp.zn. 1 To 17/83 a v řízení, které tomuto usnesení předcházelo, byl porušen zákon v ustanovení § 2 odst. 5, § 256 tr.ř. v neprospěch obviněných.

Toto usnesení v celém rozsahu a dále rozsudek krajského soudu v Bratislavě ze dne 22. září 1982 sp.zn. 1 T 6/82 v odsuzující části se z r u š u j í. Zároveň se zrušují i další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Krajskému soudu v Bratislavě se přikazuje, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem krajského soudu v Bratislavě ze dne 22.9.1982 sp. zn. 1 T 6/82 byli obvinění Roman Brázda, ing.Miloš Kocúr, ing. Milan Andrášik, ing.Pavol Beďač, ing.František Čerman a Stanislav Dubravický uznáni vinnými jako spolupachatelé ve smyslu § 9 odst.2 tr.zák. trestným činem vraždy podle § 219 tr. zák. a trestným činem znásilnění podle § 241 odst.1 tr. zák., obv. ing.Milan Andrášik a ing. František Čerman také trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst.1,2 písm.b/ tr.zák. a obv.Juraj Lachman pomocí k trestnému činu znásilnění podle § 10 odst.1 písm.c/, § 241 odst.1 tr. zák.

Vina obviněných podle rozsudku krajského soudu záleží v tom, že:

1. obv.Miloš Kocúr a Milan Andrášik dne 9.7.1976 asi o 22.30 hod. v Bratislavě poblíž Studentského domova Ľ.Štúra v Mlýnské dolině do osobního auta zn. Fiat 125 P, SPZ NRA 15-76, které řídil Roman Brázda, násilím vtáhli studentku Lékařské fakulty UK Ľudmilu Cervanovou a společně s Františkem Čermanem ji přes její odpor odvezli do bytu v rodinném domě na Varínské ul.č. 16 v Bratislavě.

V tomto bytě ji všichni obvinění proti její vůli násilím zadržovali, přičemž obv.Miloš Kocúr, Milan Andrášik, Roman Brázda, František Čerman a Stanislav Dubravický ji nutili pít ařkohol a vysvlékli ji se záměrem ji znásilnit.

Obv.Juraj Lachman potom přinesl z koupelny bytu šňůru na prádlo, kterou obv.Roman Brázda, Miloš Kocúr, Milan Andrášik a Stanislav Dubravický Ľudmile Cervanové svázali ruce a poté s ní postupně vykonali proti její vůli a přes její odpor pohlavní styk. Přitom si navzájem a také za součinnosti obv.Františka Čermana a Pavla Beďače pomáhali tak, že Ľudmilu Cervanovou přidržovali;

2. obv. Milan Andrášik a František Čerman dne 9.7.1976 v nočních hodinách bez souhlasu a vědomí Anny Turčanové vnikli do jejího rodinného domku v Bratislavě na Varínské ul.č.16 se záměrem násilím tam držet Ľudmilu Cervanovou, přičemž takové jednání uskutečnili s dalšími osobami - obv. Milošem Kocúrem a Romanem Brázdou a dalšími členy jejich společnosti;

3. obv. Roman Brázda, Miloš Kocúr, Milan Andrášik, Pavol Beďač, František Čerman a Stanislav Dubravický v noci z 9. na 10.7. 1976 na podnět Stanislava Dubravického se rozhodli Ľudmilu Cervanovou usmrtit, aby nemohla oznámit Bezpečnosti, že byla znásilněna. Když losováním určili, kdo z nich Ľudmilu Cervanovou usmrtí, naložili ji svázanou a s ústy převázanými kapesníkem do vozidla Romana Brázdy a odvezli ji z Bratislavy do Kráľové u Sence, okr. Galanta k termálnému jezírku. Tam ji Miloš Kocúr s Milanem Andrášikem a Romanem Brázdou vhodili do vody a pod kontrolou Stanislava Dubravického, Františka Čermana a Pavla Beďače ji utopili. Obv. Miloš Kocúr, Milan Andrášik, Roman Brázda potom mrtvolu Ľudmily Cervanové z jezírka vytáhli a přenesli k nedaleké řece Černá Voda, do které ji vhodili. V této řece byla mrtvola před mostem v obci Kráľové dne 14.7. 1976 nalezena.

Za tyto trestné činy byli obvinění odsouzeni:

Juraj Lachman podle § 241 odst.1 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání 4 roků, pro jehož výkon byl podle § 39a odst.2 písm.a/ tr.zák. zařazen do první nápravně výchovné skupiny, Pavol Beďač podle § 219 tr. zák. za použití § 35 odst.1 a § 40 odst.1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 let, pro jehož výkon byl podle § 39a odst.3 tr. zák. zařazen do druhé nápravně výchovné skupiny, František Čerman podle § 219 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 let, pro jehož výkon byl podle § 39a odst.2 písm.c/ tr. zák. zařazen do třetí nápravně výchovné skupiny, Stanislav Dubravický podle § 219 tr. zák., § 29 odst.1 písm.a/, b/ odst.3 a § 35 odst.2 tr. zák. k výjimečnému souhrnnému trestu

odnětí svobody v trvání 18 let, pro jehož výkon byl zařazen podle § 39a odst.2 písm.c/ tr. zák. do třetí nápravně výchovné skupiny, současně byl ohledně Stanislava Dubravického zrušen výrok o trestu v rozsudku okresního soudu v Nitře ze dne 30.9.1976 sp.zn. 5 T 146/79 ve spojení s usnesením krajského soudu v Bratislavě ze dne 12.12.1979 sp.zn. 2 To 744/79, Roman Brázda, Milan Andrášik a Miloš Kocúr podle § 219 tr. zák., § 29 odst.1 písm.a/, b/, odst.3 a § 35 odst.1 tr. zák. k výjimečným úhrnným trestům odnětí svobody v trvání u Romana Brázdy 20 let, Milana Andrášika 22 let a Miloše Kocúra 24 let.

Podle § 39a odst.2 písm.c/ tr. zák. byl každý z těchto obviněných zařazen k výkonu trestu odnětí svobody do třetí nápravně výchovné skupiny.

Podle § 228 odst.1 tr.ř. byli obvinění Roman Brázda, Miloš Kocúr, Milan Andrášik, Pavol Beďač, František Čerman a Stanislav Dubravický zavázáni nahradit Margarétě Cervenové škodu ve výši 2986,90 Kčs, a to společně a nerozdílně.

Podle § 229 odst.2 tr.ř. byla Margaréta Cervenová se zbytkem nároku na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občansko-právních.

. Naproti tomu byli obv. Roman Brázda, Miloš Kocúr a Juraj Lachman podle § 226 písm.c/ tr.ř. zproštěni obžaloby, a to

Roman Brázda pro přípravu k trestnému činu křivé výpovědi podle § 7 odst.1, § 175 odst.1 písm.a/, b/ tr. zák., kterého se měl dopustit tím, že

- přesně nezjištěného dne v červenci 1976 v Nitře v restauraci Zobor naváděl ing. Naděždu Beňovou, aby před orgány SNB ve věci vyšetřování vraždy Ludmily Cervenové nevyprávěla pravdu a zamlčela účast jeho i ostatních obviněných na diskotéce ve Studentském domě Ľ. Štúra v Bratislavě dne 9.7.1976,
- v přesně nezjištěné době v r. 1978 v Nitře naváděl Aloise Verčinského, aby v případě jeho výslechu před orgány SNB vypověděl nepravdu, že 9.7.1976 byli spolu, a zajistil mu tak na tento večer alibi;

Miloš Kocúr pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst.1 tr. zák., kterého se měl dopustit tím, že před utopením poškozené Ľ.Cervanové na břehu jezírka v Kráľové u Sence s ní měl proti její vůli vykonat ještě jednu pohlavní styk;

Juraj Lachman pro trestný čin vraždy podle § 219 tr. zák., kterého se měl dopustit spolu s dalšími obviněnými ke škodě Ľ.Cervanové skutkem uvedeným v bodě 4 obžaloby.

Rozsudek krajského soudu v Bratislavě napadl odvoláním podaným v neprospěch všech obviněných krajský prokurátor v Bratislavě a v průběhu odvolacího řízení vzal odvolání ve věci obv. Lachmana zpět. Až na obv.Lachmana podali proti rozsudku odvolání také obvinění a jejich příbuzní. Nejvyšší soud Slovenské republiky usnesením ze dne 25. dubna 1983 sp.zn. 1 To 17/83 všechna podaná odvolání jako nedůvodná zamítl.

Proti tomuto usnesení Nejvyššího soudu SR podal generální prokurátor České a Slovenské Federativní Republiky podle § 266 odst. 1 tr.ř. ve prospěch všech obviněných stížnost pro porušení zákona. Má za to, že napadeným usnesením byl porušen zákon v ustanovení § 256 tr.ř. a stejně jako v předcházejícím řízení též v ustanovení § 2 odst.5 tr.ř., neboť přes rozsáhlé dokazování provedené v přípravném řízení a v řízení před soudem nebyly vyčerpány všechny možnosti k úplnému objasnění věci a ověření obhajoby obviněných. Rozhodnutí obou soudů jsou v důsledku toho založena na neúplných skutkových zjištěních.

K odůvodnění podané stížnosti poukázal generální prokurátor předně na to, že některé závěry o vině obviněných se opírají pouze o skutkové předpoklady, které nebyly důkazně potvrzeny. Navíc se tyto předpoklady staly součástí logické konstrukce skutkového děje, ač je jejich existence pochybná.

Úroveň domněnky nepřekročila předně skutková zjištění o předčasném opuštění pracoviště obv.M.Kocúrem a vzdání se svědkyně MUDr.Viery Vozárove kritického dne ze soustředění vodáků v Revištském Podzámčí. Neúnosnou je také domněnka, že by

